

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoEk/4/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715203030
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6715203030.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v exekučnej veci oprávneného A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom vo C., D. E. F. XXXX/X, proti povinnému D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom vo C., D. D. F. XXXX/XX, o vymoženie pohľadávky oprávneného na zameškanom výživnom v sume 867,- €, na bežnom výživnom počnúc mesiacom marec 2015 naďalej a trov exekúcie, vedenej súdnou exekútkou JUDr. Luciou Uliankovou, Exekútorský úrad Zvolen, so sídlom vo Zvolene, Námestie SNP č. 30, pod sp. zn. EX 601/15, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o odvolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č.k. 1Er/90/2015-12 zo dňa 11.05.2023, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol; v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že Okresný súd Zvolen dňa 16.03.2015 poveril súdnu exekútku JUDr. Luciou Uliankovou vykonaním exekúcie na uspokojenie pohľadávky oprávneného na zameškanom výživnom v sume 867,- €, na bežnom výživnom počnúc mesiacom marec 2015 naďalej a trov exekúcie a to na podklade vykonateľného rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 17C/42/2011 zo dňa 31.03.2011; dňa 23.02.2023 podal povinný návrh na zastavenie exekúcie, ktorý bol postúpený súdu prvej inštancie dňa 01.03.2023; povinný mal za to, že exekúcia je nedôvodná, nakoľko dlžné výživné doplatil, o čom svedčí aj rozhodnutie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/163/2014; na jeho majetok bol vyhlásený konkurz v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 3Odk/83/2017, pričom od tejto doby má stály príjem; uviedol, že nemá v úmysle neplniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči oprávnenému; oprávnený sa k návrhu povinného vyjadril tak, že so zastavením exekúcie nesúhlasí, pretože neverí, že povinný bude dobrovoľne plniť vyživovaciu povinnosť; poukázal na to, že povinný je dlhodobo v zlej finančnej situácii, o čom svedčí aj vyhlásený konkurz na jeho majetok; súdu prvej inštancie z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/163/2014 zo dňa 30.11.2016 vyplynulo, že povinný bol s poukazom na ustanovenie § 86 ods. 1 Trestného zákona oslobodený spod obžaloby pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona; uvedená skutočnosť však podľa súdu prvej inštancie nezakladá dôvod na vyhovie návrhu povinného na zastavenie exekúcie, pretože exekučné konanie bolo začaté nielen na vymoženie zameškaného výživného, ale aj bežného výživného; hoci povinný pohľadávku oprávneného po začatí exekučného konania čiastočne uspokojil, nejde o „dobrovoľné plnenie“, ale o plnenie z exekúcie; k argumentácii povinného ohľadom stáleho zamestnania a plnenia si vyživovacej povinnosti pravidelnými úhradami dal súd prvej inštancie do pozornosti ustanovenie § 80 Exekučného poriadku účinného v čase začatia exekučného konania, podľa ktorého môže súd na návrh povinného zastaviť exekúciu zrážkami zo mzdy (§ 57 ods. 2 Exekučného poriadku), ak sa zrážky vykonávajú už len na bežné výživné a možno predpokladať, že povinný bude výživné plniť ďalej dobrovoľne; súd prvej inštancie mal za to, že riadne

uhrádzanie bežného výživného nespôsobuje automaticky zastavenie konania, pričom nie je možné ustáliť predpoklad, že v budúcnosti bude bežné výživné uhrádzané riadne a včas; súd prvej inštancie nezistil žiaden zákonný dôvod pre zastavenie exekúcie, a preto návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol; súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenia § 57 ods. 1 a 2, § 58 ods. 1 a 3 a § 80 Exekučného poriadku v znení účinnom v čase začatia exekučného konania (ďalej len „Exekučný poriadok“).

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal povinný včas odvolanie zo dňa 05.06.2023; z obsahu odvolania vyplýva, že rozhodnutie súdu prvej inštancie napáda z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), t.j. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci; nie sú pravdivé tvrdenia oprávneného, že si povinný nebude plniť vyživovaciu povinnosť dobrovoľne, a že je dlhodobo v zlej finančnej situácii, nakoľko konkurz na jeho majetok bol vyhlásený v roku 2017, odkedy ubehlo už 6 rokov; povinný má trvalý pracovný pomer u zamestnávateľa C. G., kde pracuje už 39 rokov ako rušňovodič a tiež má uzatvorenú dohodu o pracovnej činnosti u zamestnávateľa H. I. J., kde pracuje 11 rokov ako pracovník SBS; názory oprávneného sú prebraté od jeho matky, ktorá klame; výživné je tiež poukazované na účet matky a je otáznave ako s ním nakladá; oprávnený už neuviedol množstvo vecí, ktoré mu povinný mimo výživného kúpil; keď povinnému začali problémy s výživným snažil sa platiť aspoň minimálne výživné, čo uznala aj prokurátorka, ktorá konanie zastavila a on dlžné výživné vyrovnal z tretieho piliera dôchodkového sporenia; následne prišlo súdne konanie sp. zn. 2T/163/2014 a okrem dlžného výživného pribudla povinnému ešte aj povinnosť platiť trovy exekúcie; súd prvej inštancie nezohľadnil, že exekúciou boli uspokojené len trovy exekúcie a dlžné výživné povinný doplatil dobrovoľne; nechcel, aby bolo voči nemu vedené trestné konanie pre trestný čin zanedbania povinnej výživy a toto nechce ani do budúcnosti; hlavným dôvodom prečo povinný žiada zastavenie exekúcie však je, že v dôsledku exekúcie má blokován účet v F. J. J., ktorý síce nie je využívaný, no nedá sa kvôli uvedenej exekúcii zrušiť; na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd exekúciu zastavil.

3.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní povinného podľa § 34 ods. 1 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania povinného podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní povinného podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) C.s.p. zrušil a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3.2. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

3.3 Podľa § 391 ods. 1 C.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

4.1 Odvolanie povinného je dôvodné; odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie a dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky na zrušenie napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie; z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 C.s.p.; § 380 C.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého uznesenia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

4.2 V prejednávanej exekučnej veci poveril Okresný súd Zvolen poverením zo dňa 16.03.2015 súdnu exekútoriku JUDr. Luciu Uliankovú na vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť zameškané výživné v sume 867,- €, platiť bežné výživné počnúc mesiacom marec 2015 naďalej a trov exekúcie; exekučný titul predstavuje vykonateľný rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 17C/42/2011 zo dňa 31.03.2011; dňa 23.02.2023 bol súdnej exekútorke doručený návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorý aj spolu s vyjadrením oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie postúpila súdu prvej inštancie; povinný návrh dôvodil tým, že dlžné výživné doplatil, čo preukazuje rozhodnutie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/163/2014 zo dňa 30.11.2016, v súčasnosti má stály príjem a vzhľadom na predchádzajúce trestné

stíhanie nemá úmysel si vyživovaciu povinnosť neplniť; oprávnený s návrhom na zastavenie exekúcie nesúhlasil a vyslovil obavu, že povinný nebude platiť výživné dobrovoľne; súd prvej inštancie návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

4.3 Podľa ustanovenia § 80 Exekučného poriadku, na návrh povinného môže súd zastaviť exekúciu zrážkami zo mzdy (§ 57 ods. 2 Exekučného poriadku), ak sa zrážky vykonávajú už len na bežné výživné a možno predpokladať, že povinný bude výživné plniť ďalej dobrovoľne; proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné.

4.4 Ustanovenie § 80 Exekučného poriadku predstavuje osobitný dôvod zastavenia exekúcie, ktorý umožňuje zastavenie exekúcie na základe iniciatívy povinného, hoci ešte pohľadávka oprávneného nebola celá uspokojená, a existuje preto zákonný podklad na ďalšie pokračovanie v exekúcii; zastavenie exekúcie podľa § 80 Exekučného poriadku prichádza do úvahy iba za kumulatívneho splnenia zákonných podmienok, ktorými sú, že (1) exekúcia zrážkou zo mzdy sa vedie iba v prospech pohľadávky bežného výživného a teda nedoplatky za minulú dobu boli v plnom rozsahu uhradené, (2) povinný podá na súd návrh na zastavenie exekúcie, pričom nesúhlas oprávneného so zastavením exekúcie nebráni tomu, aby súd návrhu povinného vyhovel a (3) existuje predpoklad, že povinný bude bežné výživné ďalej plniť dobrovoľne; pod dobrovoľným plnením výživného treba rozumieť povinnosť plniť riadne a včas, t.j. plniť výživné jednak v súdom stanovenej výške a jednak v lehote jeho splatnosti; pri zisťovaní predpokladu, že povinný bude bežné výživné ďalej plniť dobrovoľne je potrebné brať do úvahy celkové správanie povinného, jeho prístup k plneniu si ostatných platobných povinností a podobne; rozhodnutie o zastavení exekúcie je vecou voľnej úvahy súdu a na zastavenie exekúcie z tohto dôvodu nie je právny nárok.

4.5 Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie dostatočne nepristúpil k skúmaniu existencie predpokladu podľa § 80 Exekučného poriadku o tom, či si povinný bude ďalej dobrovoľne plniť povinnosť platiť bežné výživné; súd prvej inštancie, hoci mal z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/163/2014 za preukázané vymożenie zameškaného výživného; konštatoval, že uvedené nezakladá dôvod na zastavenie exekúcie, nakoľko exekučné konanie bolo začaté na vymożenie nielen zameškaného výživného, ale aj bežného výživného počnúc mesiacom marec 2015; dodal, že z riadneho uhrádzania bežného výživného nemožno vyvodit' skutočnosť, že povinný bude v budúcnosti uhrádzať bežné výživné riadne a včas; odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie sa pri vyhodnocovaní predpokladu dobrovoľného platenia výživného zo strany povinného vôbec nezaoberal skutočnosťami, z ktorých by bolo možné vyvodit' postoj povinného do budúcnosti v tomto smere, najmä zohľadnením či má stále zamestnanie alebo iný príjem, jeho celkového správania sa, prístupu k plneniu si ostatných platobných povinností i prihliadnutím na jeho súčasné majetkové pomery a podobne; povinný pritom už v návrhu na zastavenie exekúcie uvádzal, že od vyhlásenia konkurzu na jeho majetok v roku 2017 má stály príjem a jeho úmyslom je plnenie si vyživovacej povinnosti; odvolací súd zdôrazňuje, že od udelenia poverenia na výkon exekúcie ako i uhradenia zameškaného výživného ubehla doba niekoľkých rokov, počas ktorej sa povinnému strháva zrážkami zo mzdy už iba bežné výživné; vzhľadom na uvedené bolo potrebné zo strany súdu prvej inštancie zohľadniť aj to, či sa takéto ďalšie vedenie exekúcie nejaví ako nadbytočné a nevhodné (i vo vzťahu k povinnosti hradit' trovy exekúcie), keď zo samotného prístupu povinného k úhrade výživného, ktorý zaplatil jednak zameškané výživné a dlhodobo uhrádza bežné výživné, možno dospieť k splneniu predpokladu jeho ďalšieho dobrovoľného plnenia; z podaného návrhu sa javí aj to, že trestné stíhanie, ktoré bolo proti povinnému vedené pre prečin zanedbania povinnej výživy, pôsobí na neho v tomto smere preventívne a odradzujúco od ďalšieho páchania takéhoto trestného činu. Neobstojí ani argument súdu prvej inštancie, že dlžné výživné zaplatil povinný až po začatí exekúcie (t.j. podľa názoru súdu prvej inštancie nie dobrovoľne), pretože z tohto hľadiska by po začatí exekúcie na vymożenie dlžného výživného nebolo možné podľa § 80 Exekučného poriadku zastaviť žiadnu exekúciu.

4.6 S prihliadnutím na uvedené skutočnosti má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie dospel k predčasnému záveru o nesplnení podmienok na zastavenie exekúcie podľa § 80 Exekučného poriadku.

5.1 Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola

vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 C.s.p.).

5.2 Podľa § 391 ods. 3 C.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

5.3 V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie v rámci posudzovania splnenia podmienok na zastavenie exekúcie podľa § 80 Exekučného poriadku skúmať predpoklad toho, či si povinný bude svoju vyživovaciu povinnosť dobrovoľne plniť; súd prvej inštancie doplní dokazovanie v tomto smere za účelom zistenia stáleho a dostatočného príjmu povinného na úhradu výživného najmä jeho lustráciou v Sociálnej poisťovni ako i v ďalších súdov dostupných registroch, z ktorých možno zistiť majetkové a platobné pomery povinného; súd prvej inštancie prípadne vyzve povinného na doplnenie skutkových tvrdených v zmysle § 150 ods. 2 C.s.p. ohľadne jeho schopnosti platiť výživné riadne a včas, a vyzve ho na návrhy na doplnenie dokazovania na preukázanie týchto skutkových tvrdení; až následne po dostatočnom vyhodnotení skutočností vyplynutých z predmetného dokazovania a ostatného obsahu spisu súd prvej inštancie opätovne s ohľadom na ustanovenie § 80 Exekučného poriadku rozhodne, či je návrh povinného na zastavenie exekúcie dôvodný alebo nie; svoje rozhodnutie súd prvej inštancie primeraným spôsobom odôvodní.

6. Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

7. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky

minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 C.s.p. (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- dovolaťom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- dovolaťom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- dovolať v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo sa obrátiť na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže súčasne so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.